

กสม. ๑

รายงานผลการตรวจสอบ
การลงทะเบียนนิสิตใหม่

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ ๓๔ - ๓๕/๒๕๖๖

เรื่อง สิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน กรณีกล่าวอ้างว่า ประชาชนได้รับผลกระทบจากการออกหนังสือ
สำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) และอนุญาตให้เข้าใช้พื้นที่ในอำเภอป่าแพะยอม จังหวัดพัทลุง

คำร้องที่	[REDACTED]	ผู้ร้อง
๓๐/๒๕๖๖	จังหวัดพัทลุง	ผู้ถูกร้อง
คำร้องที่	[REDACTED]	ผู้ร้อง
๓๓/๒๕๖๖	จังหวัดพัทลุง ที่ ๑ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง ที่ ๒	ผู้ถูกร้อง

คำร้องทั้งสองนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินซึ่งเป็นประเด็นร้องเรียนเดียวกัน
คือประชาชนได้รับผลกระทบจากการจัดตั้งมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง และมีผู้ถูกร้องเป็นหน่วยงาน
เดียวกัน จึงให้พิจารณารวมกัน โดยเรียกผู้ร้องตามคำร้องที่ ๓๐/๒๕๖๖ ว่า ผู้ร้องที่ ๑ เรียกผู้ร้องตามคำร้อง
ที่ ๓๓/๒๕๖๖ ว่า ผู้ร้องที่ ๒ เรียกจังหวัดพัทลุงว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ และเรียกมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขต
พัทลุงว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒

๑. ความเป็นมา

๑.๑ ผู้ร้องที่ ๑ ร้องเรียนทางเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ตามคำร้องที่ ๓๐/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๔ กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องที่ ๑ [REDACTED]

[REDACTED] อำเภอป่าแพะยอม จังหวัดพัทลุง ได้รับความเดือดร้อนจากการณ เมื่อปี ๒๕๗๕ ผู้ถูกร้อง
ที่ ๑ สำรวจและดำเนินการออก น.ส.ล. ในที่ดินทุ่งลานโดย อำเภอป่าแพะยอม จังหวัดพัทลุง ให้เป็น
ที่สาธารณะโดยชนที่ประชานใช้ร่วมกัน โดยที่ดินของผู้ร้องไม่ได้อยู่ในเขตพื้นที่ดังกล่าว ต่อมา
เมื่อปี ๒๕๗๓ หน่วยงานของรัฐได้คัดลอกทะเบียนดังกล่าวผิดพลาดจากต้นฉบับเดิม และเมื่อปี ๒๕๗๗
ได้นำทะเบียนฉบับที่คัดลอกผิดพลาดไปขอออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) และครั้งหนึ่ง
แต่ไม่สามารถออกได้ จางนั้นเมื่อปี ๒๕๗๗ คณะกรรมการสิทธิมนตรีได้มีมติให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ วิทยาเขต
ภาคใต้ (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง) เข้าใช้พื้นที่ตำบลบ้านพร้าว อำเภอ

/ป่าแพะยอม...

พื้นที่ ต่อมามีอีปี ๒๕๕๓ ได้ออก น.ส.ล. ทับซ้อนกับที่ดินของผู้ร้องที่ ๑ และประชาชน ต่อมามีอีปี ๒๕๖๐ ผู้ถูกร้องที่ ๒ แจ้งความดำเนินคดีกับผู้ร้องที่ ๑ และประชาชนรวม ๒๑ คน ข้อหาบุกรุกที่ดิน น.ส.ล. และศาลจังหวัดพัทลุงมีคำพิพากษาสำหรับประชาชนบางส่วนว่ามีการกระทำผิด ผู้ร้องที่ ๑ เห็นว่าไม่ถูกต้อง เนื่องจากที่ดินของผู้ร้องที่ ๑ ไม่ได้อยู่ในทะเบียนที่สาธารณประโยชน์ตั้งแต่แรก จึงขอให้ตรวจสอบ

๑.๒ ผู้ร้องที่ ๒ ร้องเรียนผ่านกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๓๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๕ กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องที่ ๒ และชาวบ้านกว่า ๑๐๐ ครัวเรือน ทำกินอยู่ในที่ดิน ที่ได้รับการจัดสรรตามมติที่ประชุมของคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยผู้ถูกร้องที่ ๑ บริเวณหมู่ที่ ๓ ตำบล บ้านพร้าว อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ ต่อมาผู้ถูกร้องที่ ๒ แจ้งความดำเนินคดี กับผู้ร้องที่ ๒ และประชาชนบางรายในข้อหาบุกรุกที่สาธารณประโยชน์ ผู้ร้องที่ ๒ เห็นว่าที่ดินดังกล่าว ถูกเพิกถอนให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมและได้รับการจัดสรรให้ทำกินแล้ว ผู้ถูกร้องที่ ๒ จึงไม่ใช่ เจ้าของที่ดินที่จะสามารถขับไล่ผู้ร้องที่ ๒ และประชาชนที่ทำกินในพื้นที่ได้ และการกระทำดังกล่าว ของผู้ถูกร้องที่ ๒ ส่งผลให้ประชาชนไม่สามารถเข้าทำการเกษตรได้ จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ ตรวจสอบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการ ตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพิจารณาจากการซึ่งแจ้งข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานดังต่อไปนี้

๒.๑ รายการเอกสาร พยานหลักฐานจากการตรวจสอบ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๒.๑.๑ สรุปผลการประชุมตรวจสอบข้อเท็จจริงของพนักงานเจ้าหน้าที่ ร่วมกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ณ ศาลากลางจังหวัดพัทลุง เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๕

๒.๑.๒ หนังสือผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดพัทลุง ที่ พท ๐๐๑๗.๑/๑๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ถึงเลขานุการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๓ หนังสือความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม [REDACTED] ที่ พศง/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๕

๒.๒ ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบ

๒.๒.๑ ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้อง

(๑) ผู้ร้องที่ ๑ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมสรุปได้ว่า ผู้ร้องที่ ๑ อยู่อาศัยและทำประโยชน์ ในที่ดินพิพากษาตั้งแต่สมัยตากาย และตั้งแต่ผู้ร้องเกิด แต่ต่อมาผู้ถูกร้องที่ ๑ อำเภอป่าพะยอม กรมที่ดิน และเทศบาลตำบลบ้านพร้าว ได้สำรวจและดำเนินการเพื่อออก น.ส.ล. รวมทั้งอนุญาตให้ผู้ถูกร้องที่ ๒

/เข้าใช้พื้นที่...

เข้าใช้พื้นที่ ซึ่งทับซ้อนกับที่ดินของผู้ร้องที่ ๑ และประชาชน ผู้ร้องที่ ๑ เห็นว่า น.ส.ล. ดังกล่าวออกโดยมิชอบ
เนื่องจากกระบวนการหรือข้อมูลการสำรวจเพื่อออก น.ส.ล. มีความผิดพลาดมาตั้งแต่ต้น

๒) ผู้ร้องที่ ๒ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมสรุปได้ว่า ผู้ร้องที่ ๒ อยู่อาศัยและทำประโยชน์
ในที่ดินพิพากษามาตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษของบรรยกา โดยที่ดินทั้งหมดอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
(ส.ป.ก.) เนื้อที่ ๗ ไร่ แต่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ครอบครองที่ดิน ซึ่งก่อนที่ผู้ร้องที่ ๒ จะดำเนินคดีกับผู้ร้องที่ ๒
ในข้อหาบุกรุกที่สาธารณประโยชน์ ได้จ่ายค่าเวนคืนที่ดินให้กับบิดาของบรรยกาผู้ร้องที่ ๒ แล้ว ในอัตราเร่ละ
๒,๕๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑๗,๕๐๐ บาท พร้อมกับได้จัดสรรพื้นที่ใหม่ ๒ ไร่ ให้กับผู้ร้องที่ ๒ เพื่อใช้เป็น
ที่อยู่อาศัยและที่ทำการแล้ว ปัจจุบันผู้ร้องที่ ๒ อาศัยและทำการในพื้นที่ที่ผู้ร้องที่ ๒ จัดสรรให้

๒.๒.๒ ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ถูกร้อง

ผู้ถูกร้องที่ ๑ ชี้แจงตามเอกสารในข้อ ๒.๑.๒ สรุปได้ดังนี้

๑) เมื่อปี ๒๕๓๓ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ขอใช้พื้นที่สาธารณประโยชน์ทุ่งสระ ในพื้นที่
ตำบลพนาวงตุง อำเภอคนจน จังหวัดพัทลุง เพื่อก่อตั้งมหาวิทยาลัยต่อผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง เนื้อที่
ประมาณ ๑๖,๐๐๐ ไร่ และเมื่อปี ๒๕๓๔ ผู้ถูกร้องที่ ๑ อนุญาตให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ ใช้พื้นที่ดังกล่าว เนื้อที่
ประมาณ ๔,๐๐๐ ไร่ ต่อมาเมื่อปี ๒๕๓๗ สำนักงานโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
แจ้งให้ชะลอการก่อสร้าง เนื่องจากจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ผู้ถูกร้องที่ ๒ จึงขอใช้ที่ดินสาธารณประโยชน์
ทุ่งสระ บริเวณพื้นที่ทางด้านทิศตะวันตก เนื้อที่ประมาณ ๑,๕๐๐ ไร่ ซึ่งในปีเดียวกันผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้อนุมัติ
ให้ใช้พื้นที่ดังกล่าวแล้ว แต่เนื่องจากพื้นที่ไม่เพียงพอ จึงได้มีนโยบายเร่งขยายงานไปยังที่สาธารณประโยชน์ทุ่ง
ล้านโย ตำบลบ้านพร้าว อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง ซึ่งเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๗ ผู้ถูกร้องที่ ๑
ได้อนุมัติให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ ใช้ประโยชน์ในที่ดินสาธารณประโยชน์ทุ่งล้านโย เนื้อที่ประมาณ ๓,๕๐๐ ไร่ เพื่อเป็น
สถานที่จัดตั้งมหาวิทยาลัย

๒) เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘ คณะกรรมการรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติให้ใช้พื้นที่
ที่สาธารณประโยชน์ทุ่งสระ ตำบลพนาวงศ์ อำเภอคนจน จังหวัดพัทลุง เนื้อที่ประมาณ ๑,๕๐๐ ไร่
เพื่อก่อสร้างมหาวิทยาลัย

๓) ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสนับสนุนและดำเนินงานกรณี
การจัดตั้งมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง เพื่อสำรวจทรัพย์สินและผลอาสินของประชาชน ในที่ดิน
สาธารณประโยชน์ทุ่งล้านโย และได้จ่ายค่าชดเชยสิ่งปลูกสร้าง ผลอาสิน และค่าหักร้างคงพง ให้แก่
ประชาชนที่ได้รับผลกระทบตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๒ รวม ๖๗๘ ราย เป็นเงินทั้งสิ้น ๔๗,๖๐๗,๙๑๒ บาท
แยกเป็นพื้นที่ตำบลบ้านพร้าว ๖๐๖ ราย เป็นเงิน ๔๖,๔๔๕,๕๕๒ บาท และพื้นที่ตำบลพนาวงศ์ ๒๒ ราย
เป็นเงิน ๑,๑๗,๓๖๐ บาท

(๔) กรณีการออก น.ส.ล. แปลงทุ่งลานโย ซึ่งผู้ร้องที่ ๑ อ้างว่าส่วนราชการได้ออก น.ส.ล. ทับที่ดินทำกินนั้น ที่ดินแปลงนี้ได้ขึ้นทะเบียนที่สาธารณูปโภคชื่อเมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๗๕ โดยนายอำเภอควบคุมขันนุนในสมัยนั้น เนื้อที่ตามทะเบียน ๔๐,๐๐๐ ไร่ เพื่อประโยชน์เป็นที่ใช้เมืองพื้น โดยมีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	จดหัวย้ายสายทางลากศพ	ระยะ ๔๐๐ เมตร
ทิศใต้	จดคลองตลิ่งชัน	ระยะ ๔๐๐ เมตร
ทิศตะวันออก	จดหัวยตรอคตัว	ระยะ ๑๐๐ เมตร
ทิศตะวันตก	จดป่าไม้เคี่ยมสงวน	ระยะ ๑๐๐ เมตร

สภาพที่ดินเป็นทุ่งหญ้าและป่าโปร่ง ต่อมามีปี ๒๕๗๖ อำเภอควบคุมขันนุนได้แจ้งความประสงค์ขอรังวัด ออก น.ส.ล. ผลการรังวัดเป็น ๒ แปลง เนื่องจากมีทางหลวงแผ่นดินตัดผ่าน รวมเนื้อที่ทั้ง ๒ แปลง ๑๓,๘๘๙ ไร่ ๑ งาน ๘๙.๙ ตารางวา (๑๓,๘๘๙-๑-๘๙.๙ ไร่) น้อยกว่าหลักฐานเดิม ๒๖,๑๙๑-๒-๐๑ ไร่

แปลงที่ ๑ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของทางหลวงแผ่นดิน มีเนื้อที่ ๔,๒๕๙-๑-๔๔.๓ ไร่ โดยมีอาณาเขตดังนี้

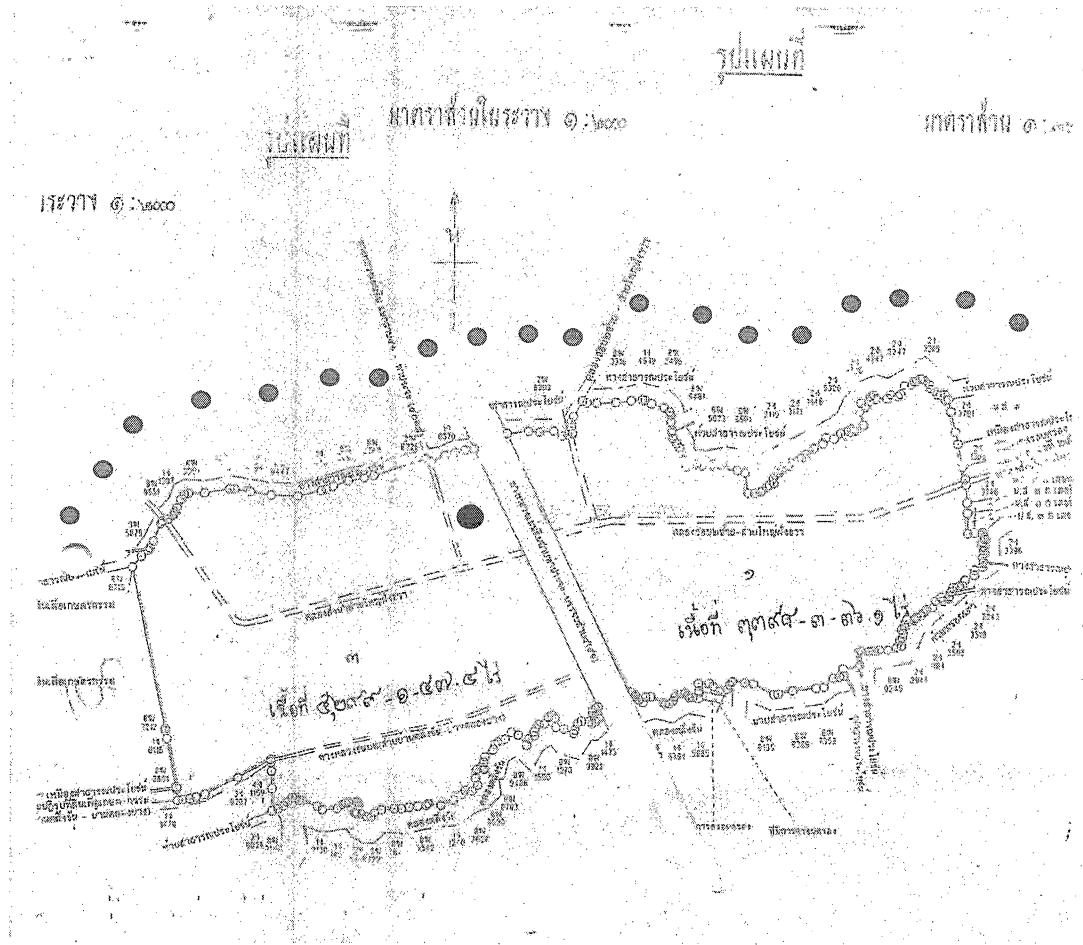
ทิศเหนือ	จดหัวย้ายสายทางลากศพ และทางสาธารณูปโภค
ทิศใต้	จดคลองตลิ่งชัน
ทิศตะวันออก	จดทางหลวงแผ่นดินสายพัทลุง - ทุ่งสง
ทิศตะวันตก	จดป่าไม้เคี่ยมสงวน แต่ไม่ได้ดำเนินการต่อ

แปลงที่ ๒ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของทางหลวงแผ่นดิน เนื้อที่ ๕,๔๔๙-๐-๕๕.๖ ไร่ โดยมีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	จดทางสาธารณูปโภค และหัวย้ายสายทางลากศพ
ทิศใต้	จดคลองตลิ่งชัน
ทิศตะวันออก	จดที่มีการครอบครอง ลำเหมืองสาธารณูปโภค
ทิศตะวันตก	ทางสาธารณูปโภคหัวยตรอคตัว และคลองตลิ่งชัน สาธารณูปโภค

ทิศตะวันตก จดทางหลวงแผ่นดินสายพัทลุง - ทุ่งสง

แผนที่หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง “ทุ่งลานโยธาารณประโยชน์”

● ● ● ● แนวเขตลำหัวยที่อาจจะเป็นหัวยสายทางลากศพ
● บ้านผู้ร้องที่ ๑

(๕) จากผลการรังวัดเมื่อปี ๒๕๑๖ ประชาชนสามารถมีหนังสือคัดค้านผลการรังวัดได้ภายใน ๓๐ วัน และผลจากการรังวัดพบว่า มีประชาชนบุกรุกเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ที่ได้ประกาศออก น.ส.ล. สภาตำบลบ้านพร้าวพิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบให้ออก น.ส.ล. ตามผลการรังวัด ส่วนพื้นที่ที่มีการบุกรุก มีมติให้ถอนสภาพและออกเอกสารสิทธิให้ประชาชน และกรรมที่ดินได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อมีมติให้ถอนสภาพก็ไม่จำเป็นต้องออก น.ส.ล. จึงให้รอเรื่องไว้ และให้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงให้แล้วเสร็จ ตามหนังสือกรมที่ดิน ที่ ๕๔๗/๒๕๑๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๑๓ เรื่องการปฏิบัติเกี่ยวกับที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน โดยให้กรมที่ดินพิจารณา ก่อน

๖) เมื่อปี ๒๕๕๑ อำเภอป่าพะยอมได้ขอรังวัดอโກ น.ส.ล. เพื่อแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงมีคำสั่งที่ ๙๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการรังวัดอโກ น.ส.ล. ในที่ดินสาธารณประโยชน์ทุ่งลานโย ตำบลบ้านพร้าว อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง

/ซึ่งคณะทำงาน...

ชีวิคณะทำงานประกอบด้วยตัวแทนประชาชนในพื้นที่ และตัวแทนองค์กรภาคราชบาลอาเภอป่าพะยอม และคำสั่ง ที่ ๒๓๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ได้แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อร่วมชี้และรับรองแนวเขต น.ส.ล. โดยมีปลัดสำนักงานป่าไม้เป็นประธานกรรมการ ผลการรังวัดพบว่าผู้ครอบครอง พื้นที่ข้างเคียงรับรองแนวเขตครบ ไม่มีผู้ใดแย้งคัดค้าน แปลงที่ ๑ ทางทิศตะวันออก ได้เนื้อที่ ๓,๓๘๔-๓-๓๖.๑ ไร่ แปลงที่ ๒ ทางทิศตะวันตก ได้เนื้อที่ ๔,๒๙๙-๑-๔๗.๔ ไร่ แบ่งหักเป็นทางสาธารณะประโยชน์ (ทางหลวงแผ่นดิน ๔๑) เนื้อที่ ๑๐๙-๓-๙๓.๓ ไร่ รวมเนื้อที่ทั้งหมด ๗,๖๙๙-๐-๔๓.๕๐ ไร่ น้อยกว่าหลักฐาน ตามทะเบียน ๓๒,๓๙๑-๓-๒๓.๒ ไร่

แปลงที่ ๑ น.ส.ล. เลขที่ [REDACTED]

ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของทางหลวง

แผ่นดิน มีเนื้อที่ ๔,๒๙๙-๑-๔๗.๔ ไร่ โดยมีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ

จดทางหลวงแผ่นดินสายแยก ๔๑ - ท่าประจะ ๔๐๑๙
ทางสาธารณะประโยชน์ คลองส่งน้ำสาธารณะประโยชน์
และห้วยสายทางลากศพ

ทิศใต้

จดทางหลวงสายชนบท (สายบ้านตลึงชัน - บ้านควนบาง)
คลองตลึงชัน และห้วยเปลี่ยย

ทิศตะวันออก

จดทางหลวงแผ่นดินสายท่าประจะ - บรรจบสาย ๔ (สาย ๔๑)

ทิศตะวันตก

จดสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม คลองเรียน
ห้วยหมีตาบัย เมืองสาธารณะประโยชน์

แปลงที่ ๒ น.ส.ล. เลขที่ [REDACTED]

ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของทางหลวง

แผ่นดิน มีเนื้อที่ ๓,๓๘๔-๓-๓๖.๑ ไร่ โดยมีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ

จดทางสาธารณะประโยชน์ คลองช้อย ๑ ซ้าย - สายใหญ่
ฝั่งขวา ห้วยสายทางลากศพ และห้วยสาธารณะประโยชน์

ทิศใต้

จดทางสาธารณะประโยชน์ คลองตลึงชัน ห้วยตรอกแต้ว
และมาบสาธารณะประโยชน์

ทิศตะวันออก

จด น.ส.๓ ก เลขที่ [REDACTED] น.ส.๓ ที่มี
การครอบครอง ทางสาธารณะประโยชน์คลองส่งน้ำสายใหญ่
ฝั่งขวา ห้วยตรอกแต้ว และเมืองสาธารณะประโยชน์

ทิศตะวันตก

จดทางหลวงแผ่นดินสายท่าประจะ - บรรจบสาย ๔ (สาย ๔๑)

(๗) เมื่อรังวัดสอบเขตเสร็จครบถ้วนตามระเบียบแล้ว ได้ประกาศให้ประชาชน

สามารถทำหนังสือคัดค้านผลการรังวัดได้ภายใน ๓๐ วัน และเมื่อครบกำหนด ๓๐ วัน ไม่มีผู้คัดค้าน ผู้ถูกร้อง
ที่ ๑ จึงได้ออก น.ส.ล. เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ เลขที่ [REDACTED] เนื้อที่ ๔,๒๙๙-๑-๔๗.๔ ไร่ (แปลงด้าน
ตะวันตก) พื้นที่ใหญ่ที่ ๑ ๓ ๙ ๙ ตำบลบ้านพร้าว เมื่อได้ออก น.ส.ล. แล้ว ยังคงมีการร้องเรียนแนบท

ที่ดินตลอดมา ผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงได้ส่งเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ (กบ.) และเมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการอ่านแปลภาพถ่ายทางอากาศได้มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง เจ้งผลการพิจารณาว่า บริเวณที่ดินทุ่งลานโยมี่แนวเขตที่ดินของรัฐซึ่ดเจนตามนัยมาตรา ๙ ตรี แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เนื่องจากส่วนราชการได้ออก น.ส.ล. แล้ว จึงมีมติยืนยันตามความเห็นเดิมของคณะกรรมการอ่านแปลต่อความภาพถ่ายทางอากาศ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ที่เจ้งว่าที่ดินของรัฐแปลงดังกล่าวได้ออก น.ส.ล. แล้ว ขอบเขตที่ดินของรัฐต้องเป็นไปตามหลักฐาน

(๙) กรณีแนวเขตที่ดินสาธารณะประโยชน์ทุ่งลานโยมีด้านทิศเหนือตามที่เบียนที่สาธารณะประโยชน์แจ้งจดหัวย้ายสายทางลากศพ แต่ออก น.ส.ล. จดถนนสาธารณะประโยชน์ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้มีคำสั่ง ที่ ๖๘๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีการร้องเรียนว่ามีการกำหนดตำแหน่งหัวย้ายสายทางลากศพไว้ไม่ตรงตามหลักฐานทางที่เบียน โดยมีปลัดจังหวัดพัทลุงเป็นประธานกรรมการ ซึ่งได้จัดประชุมเพื่อพิจารณาและตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตำแหน่งของหัวย้ายสายทางลากศพ แต่ต่อมามาได้มีมติให้ชะลอการดำเนินงานของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงฯ ไว้ก่อน

(๑๐) การแก้ไขปัญหาที่ดินสาธารณะประโยชน์ เป็นไปตามระเบียบ/ข้อกฎหมายของหน่วยงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบ และเมื่อปี ๒๕๕๗ ผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุงได้แต่งตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาพื้นที่มหาวิทยาลัยทักษิณฯ และแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชนที่ได้รับผลกระทบ ๓ ชุด ได้แก่ คณะกรรมการแก้ไขปัญหาพื้นที่มหาวิทยาลัยทักษิณฯ คณะกรรมการแก้ไขปัญหาพื้นที่ทุ่งลานโยมี ตำบลบ้านพร้าว มหาวิทยาลัยทักษิณฯ และคณะกรรมการแก้ไขปัญหาพื้นที่ทุ่งสระ ตำบลพนาวงตุง มหาวิทยาลัยทักษิณฯ

(๑๑) เมื่อแต่งตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้แก้ไขปัญหาให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ โดยจัดประชุมให้ประชาชนเข้ารับฟังปัญหา และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อแก้ไขปัญหาร่วมกัน โดยได้ประชุมตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

(๑๒) ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ลงนามบันทึกข้อตกลงร่วมกับประชาชน และมีการจับฉลากเลือกแปลงที่ดิน แต่เนื่องจากยังมีประชาชนอภิจานวนหนึ่งคัดค้าน ผู้ถูกร้องที่ ๒ จึงขอถอนสภาพที่ดินเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเสนอปัญหาการบุกรุกที่ดินสาธารณะประโยชน์ของประชาชนต่อคณะกรรมการแก้ไขปัญหาพื้นที่มหาวิทยาลัยทักษิณฯ ในครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมมีมติให้ดำเนินการตามกระบวนการทางศาล โดยหารือข้อกฎหมายและวิธีการดำเนินการกับอัยการจังหวัดพัทลุง

(๑๓) ผู้ถูกร้องที่ ๒ ร้องทุกข์ดำเนินคดีอาญา กับประชาชนที่บุกรุกพื้นที่สาธารณะประโยชน์ที่มหาวิทยาลัยได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ ๒๑ ราย รวม ๑๕ คดี ซึ่งศาลตัดสินคดีถึงที่สุดแล้ว ๑ ราย ศาลอุทธรณ์พิพากษาแล้ว ๑ ราย อุยร่องว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้น ๓ ราย และอุยร่องว่างการพิจารณาของศาลฎาทที่ ๔๒ อภิ ๑ ราย อุยร่องว่างชั้นพนักงานอัยการ ๕ ราย อุยร่องว่างการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ๙ ราย และคดีรีระงับเพราจะเลี้ยงเสียชีวิต ๑ ราย ทั้งนี้ กรณีผู้ถูกร้องที่ ๑

บุกรุกที่ดินสาธารณะประโยชน์ทุ่งลานโย ตำบลบ้านพร้าว ซึ่งผู้ถูกร้องที่ ๒ ขอใช้และขอถอนสภาพที่ดินนั้น เมื่อเดือนพฤษจิกายน ๒๕๖๕ ศาลจังหวัดพัทลุงพิพากษาว่า ผู้ร้องที่ ๑ มีความผิดฐานบุกรุกเข้าไปยึดตือ ครอบครองที่ดิน น.ส.ล. ซึ่งเป็นที่ดินของรัฐ

(๓) ในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ เมื่อปี ๒๕๔๔ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ดำเนินการตามมติของคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการจัดที่ดินให้ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการจัดตั้งมหาวิทยาลัย โดยให้กันพื้นที่จำนวน ๓๐๐ ไร่ เป็นที่ตั้งของหมู่บ้านทุ่งลานโยพัฒนา ในพื้นที่หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านพร้าว เพื่อจัดสรรงานที่ทำการ ๙๐ ราย รายละ ๒ ไร่ อยู่นอกเขต ที่ดินสาธารณะประโยชน์ทุ่งลานโย ตำบลบ้านพร้าว แต่อยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) ส่งผลให้ ที่ดิน ๔๒ แปลง ที่จัดสรรหามากกว่า ๔๒ ราย ได้รับผลกระทบ โดยผู้ถูกร้องที่ ๒ ต้องคืนพื้นที่ที่ทับซ้อน ให้แก่ ส.ป.ก. และต้องจัดหาพื้นที่ใหม่ ซึ่งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๓ ตำบลบ้านพร้าว เนื้อที่ประมาณ ๘๔ ไร่ ตามมติ คณะกรรมการแก้ไขปัญหาพื้นที่มหาวิทยาลัยทักษิณฯ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๒ และกันพื้นที่ออกจากพื้นที่มหาวิทยาลัย รวมทั้งขอถอนสภาพที่ดินสาธารณะประโยชน์ เพื่อลดผลกระทบด้านที่ดินทำกิน อนึ่ง เมื่อปี ๒๕๔๑ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้เข้าใช้ประโยชน์และเริ่มก่อสร้างอาคาร สำนักงาน และเปิดทำการเรียนการสอนตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน

(๔) เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๓ ผู้ถูกร้องที่ ๒ มีมติอนุมัติงบประมาณ เงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ (เพิ่มเติม) เพื่อบรับพื้นที่ให้แก่ประชาชนที่ได้รับการจัดสรร ที่ดินในหมู่บ้านทุ่งลานโยพัฒนาเรียบร้อยแล้ว ต่อมาได้ดำเนินการตามสัญญาจ้างปรับพื้นที่ พร้อมระบบ สาธารณูปโภค กำหนดส่งมอบงานภายในวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๕ (๘ วัน) และส่งมอบงานวงที่ ๘ เรียบร้อยแล้ว ปัจจุบันได้ดำเนินการจัดสรรหีดิน ติดตั้งระบบไฟฟ้า และปรับถนนเสร็จสิ้นแล้ว โดยอยู่ระหว่าง ติดตั้งระบบน้ำบาดาล ซึ่งได้รับการอนุมัติขั้นตอนการขุดเจาะน้ำบาดาลเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๖

(๕) กรณีของผู้ร้องที่ ๑ เมื่อปี ๒๕๔๑ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้จ่ายค่าชดเชยสิ่งปลูกสร้าง ผลอาสิน และค่าหักร่างถางพง ให้แก่ [REDACTED] ซึ่งเป็นบิดาของผู้ร้องที่ ๑ [REDACTED]

[REDACTED] อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง โดยค่าชดเชยสิ่งปลูกสร้าง เป็นเงิน ๓๔๗,๗๐๐ บาท ผลอาสิน เป็นเงิน ๑๐๙,๒๓๑ บาท และค่าหักร่างถางพง (นาข้าว) ๒๔ ไร่ เป็นเงิน ๖๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๔๕๖,๙๓๑ บาท ตามเข็มเลขที่ [REDACTED] ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๑ ต่อมาได้จ่ายค่าหักร่าง ถางพง (นาข้าว) เพิ่มเติม ๒๖ ไร่ ๓ งาน ๗๔ ตารางวา เป็นเงิน ๖๗,๓๗๗ บาท ตามเข็มเลขที่ [REDACTED] วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๖๒๔,๒๖๘ บาท ซึ่งขณะนั้นผู้ร้องที่ ๑ อาศัยอยู่กับบิดา ผู้ถูกร้องที่ ๒ จึงจัดสรรหีดินให้ ๒ ไร่ แปลงที่ ๔๔ ในหมู่บ้านทุ่งลานโยพัฒนา หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านพร้าว ซึ่งผู้ร้องที่ ๑ ไม่ได้ย้ายหรือเข้าทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าว ต่อมาที่ดินที่จัดสรรหีดินให้ผู้ร้องที่ ๑ ทับซ้อนกับที่ดิน ส.ป.ก. ผู้ถูกร้องที่ ๒ จึงได้มีหนังสือแจ้งผู้ถูกร้องที่ ๑ เกี่ยวกับการจัดสรรหีดินแปลงใหม่ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ ตำบล บ้านพร้าว แปลงที่ ๑๕ แต่ผู้ร้องที่ ๑ ยังคงอาศัยและทำประโยชน์อยู่ในที่ดินเดิม

๒.๒.๓ การแสวงหาข้อเท็จจริงของพนักงานเจ้าหน้าที่

๑) จากการประชุมระหว่างกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๕ ณ ศาลากลางจังหวัดพัทลุง สรุปได้ว่า กรณีที่ผู้ร้องที่ ๑ กล่าวอ้างว่าหน่วยงานราชการออก น.ส.ล. ผิดพลาดไม่ถูกต้องตามที่เป็นที่ดินสาธารณะประโยชน์ชั่วคราว หรือตนเองเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ซึ่งสำนักงานที่ดินจังหวัดพัทลุงชี้แจงว่า การออก น.ส.ล. แปลงทุ่งลานโยใช้หลักฐานจากทะเบียนที่สาธารณะประโยชน์ชั่วคราวมณฑนครศรีธรรมราช ปี ๒๔๗๕ ซึ่งต่อมาได้มีการคัดลอกเป็นฉบับพิมพ์ดีดตามเอกสารหลักฐานจากทะเบียนที่สาธารณะประโยชน์เดิมระบุหมู่ของที่สาธารณะประโยชน์ว่า หมู่ที่ ๔ - ๘ แต่ในฉบับคัดลอกพิมพ์ดีดระบุเป็นหมู่ที่ ๔ และ ๘ และเมื่ออำเภอป่าพะยอมได้ยื่นขอรังวัดออก น.ส.ล. ได้ใช้เอกสารที่สาธารณะประโยชน์ฉบับคัดลอกพิมพ์ดีดประกอบการยื่นขอรังวัด แต่สำนักงานที่ดินจังหวัดพัทลุงได้ทำการรังวัดสอบเขตโดยใช้เอกสารหลักฐานจากทะเบียนที่สาธารณะประโยชน์มณฑนครศรีธรรมราช ปี ๒๔๗๕ ที่เป็นฉบับดังเดิม ไม่ได้ใช้ฉบับคัดลอกพิมพ์ดีด และเสนอผลการรังวัด น.ส.ล. ดังกล่าวต่อผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุงเพื่อให้ความเห็นชอบ

๒) พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดที่ดินตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๙^๑ สรุปได้ว่า การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมมีมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๙ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๒ ด้วยการนำที่ดินของรัฐ และที่ดินที่จัดซื้อจากเอกชนนำไปจัดให้กับเกษตรกรผู้มีมีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง หรือมีที่ดินเล็กน้อยไม่เพียงพอแก่การครองซึ่ง ได้เข้าทำประโยชน์ เข้าหรือเข้าซื้อ โดยในการจัดที่ดินดังกล่าวคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เพื่อเกษตรกรรม (คปก.) ได้ออกระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคัดเลือกเกษตรกร ซึ่งจะมีสิทธิได้รับที่ดินจากการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๙ และกำหนดให้การคัดเลือกเกษตรกร ในเขตปฏิรูปที่ดินในแต่ละท้องที่ อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัด โดยผู้มีสิทธิได้รับการจัดที่ดิน ได้แก่ เกษตร และสถาบันเกษตรกร

๓) สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมมีอำนาจจัดที่ดินให้เกษตรกรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ คปก.กำหนด และเมื่อคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัด มีมติเห็นชอบตามที่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดเสนอ คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดจะออกประกาศให้เกษตรกรยื่นคำร้องขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยระยะเวลาการให้เกษตรกรยื่นคำร้องต้องไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน และอาจประกาศให้ขยายระยะเวลาตามความจำเป็นได้

/แต่รวมแล้ว...

^๑ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม, การจัดที่ดินเพื่อเกษตรกรรม [ออนไลน์], ๒๑ เมษายน ๒๕๖๕. สืบค้นจาก https://alro.go.th/th/legal_aff/news-activity/article-category-7-71 /การจัดที่ดินเพื่อเกษตรกรรม?id=119358, สืบค้นเมื่อ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๖

แต่รวมแล้วต้องไม่เกิน ๙๐ วัน ทั้งนี้ ประกาศดังกล่าวจะต้องปิดไว้ในที่เปิดเผยแพร่ ณ ศาลากลางจังหวัด สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัด ที่ว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอ ที่ทำการกำหนดแห่งท้องที่ และที่ชุมชน ในท้องที่ ซึ่งได้มีพระราชบัญญัດกำหนดโดยปฏิรูปที่ดินนั้นแห่งละหมาด หรือจะประกาศทางสื่อมวลชน อื่นด้วยก็ได้ โดยกำหนดขนาดการถือครองที่ดิน ไว้ดังนี้

๓.๑) ที่ดินไม่เกิน ๕๐ ไร่ สำหรับเกษตรกรและบุคคลในครอบครัว เดียว กัน เพื่อใช้ประกอบเกษตรกรรม (ทำนา ทำสวน ทำไร่ และเลี้ยงสัตว์น้ำ)

๓.๒) ที่ดินไม่เกิน ๑๐๐ ไร่ สำหรับเกษตรกรและบุคคลในครอบครัว เดียว กัน เพื่อใช้ประกอบเกษตรกรรมประเภทเลี้ยงสัตว์ใหญ่

๓.๓) สำหรับสถาบันเกษตรกร ตามจำนวนที่ คปก. เห็นสมควร

๓.๔) ถ้าเป็นที่ดินของรัฐและมีเกษตรกรถือครองอยู่แล้ว เกินจำนวนที่กำหนดก่อนเวลาที่ คปก. กำหนด (ปี ๒๕๒๔) ให้จัดให้ตามจำนวนที่เกษตรกรถือครอง แต่เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกิน ๑๐๐ ไร่

(๔) เกษตรกรผู้มีสิทธิยื่นคำร้องขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน จะต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) บรรลุนิติภาวะ หรือเป็นหัวหน้าครอบครัว

(๓) มีความประพฤติดี และซื่อสัตย์สุจริต

(๔) มีร่างกายสมบูรณ์ แข็งแรงแข็งแรงสามารถประกอบการเกษตรได้

(๕) ไม่เป็นคนวิกฤต หรือจิตพิการเพื่อนไม่สมประกอบ

(๖) ไม่มีที่ดินเพื่อประกอบเกษตรกรรมเป็นของตนเองหรือของบุคคล

ในครอบครัวเดียว กัน หรือมีที่ดินเพียงเล็กน้อย ไม่เพียงพอต่อการประกอบเกษตรกรรมเพื่อเลี้ยงชีพ

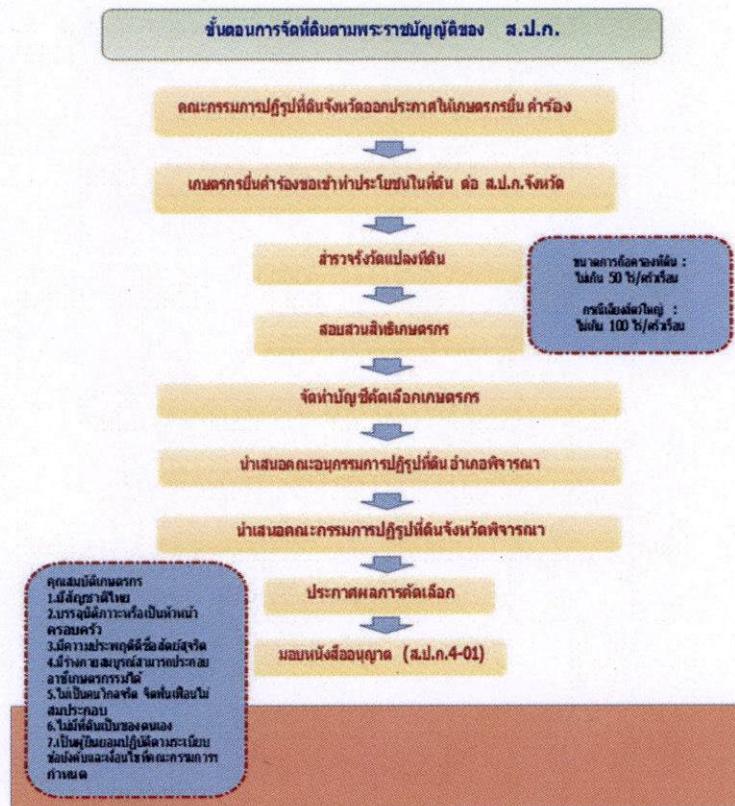
(๗) เป็นผู้ยินยอมปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ และเงื่อนไขที่ คปก.

และคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกำหนด

(๘) เมื่อมีประกาศคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดให้เกษตรกร ยื่นคำร้องขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินแล้ว เกษตรกรจะต้องมายื่นคำร้องที่ ส.ป.ก. ณ สถานที่ ที่คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกำหนด พร้อมทั้งแนบทหลักฐานเอกสาร ประกอบด้วย สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้าน

(๙) ส.ป.ก. จะนัดมอบแปลงที่ดิน และมอบหนังสือรับมอบที่ดินให้แก่ เกษตรกรที่ได้รับการคัดเลือกและได้รับการจัดที่ดิน โดยให้ลงลายมือชื่อในหนังสือรับมอบที่ดินไว้เป็นหลักฐาน ตามแบบที่ ส.ป.ก. กำหนด และเมื่อเกษตรกรได้รับการจัดที่ดินและได้รับหนังสือรับมอบที่ดินจากสำนักงาน การปฏิรูปที่ดินจังหวัดแล้ว ในกรณีที่ดินที่ได้รับเป็นประเภทที่ดินของรัฐ ส.ป.ก. จะออกหนังสืออนุญาต

ให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินให้กับเกษตรกร สำหรับในกรณีที่ดินที่ได้รับเป็นประเภทที่ดินเอกสารที่ ส.ป.ก. ได้มายอดวยการจัดซื้อหรือ wen cien ส.ป.ก. จะจัดทำสัญญาเช่าที่ดินหรือสัญญาเช่าซื้อที่ดินกับเกษตรกร

แผนภาพแสดงขั้นตอนการจัดที่ดินตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๙

๒.๒.๔ ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

ให้ความเห็นกรณีโต้แย้งแนวเขตของหัวย้ายสายทางลากศพ ที่เป็นปัญหาตามที่สาธารณชนเดิมซึ่งมีประเด็นต้องพิจารณาว่าแนวเขตหัวย้ายสายทางลากศพตั้งอยู่บริเวณใด สรุปได้ว่า จากการตรวจสอบแผนที่ภาพถ่ายทางอากาศย้อนหลัง รวมทั้งระยะที่ปรากฏในทะเบียนที่สาธารณะประโยชน์นั้น เชื่อได้ว่าหัวย้ายสายทางลากศพอยู่เหนือขึ้นไปจากแนวเขตด้านทิศเหนือที่ปรากฏใน น.ส.ล. และพบว่ามีร่องรอยของลำหัวย ในบางช่วงบางปี แต่บางปีก็ไม่ปรากฏว่าหัวย้ายสายทางลากศพอยู่ในตำแหน่งใด จำเป็นต้องมีการตรวจสอบหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมโดยการศึกษาจากเอกสาร หลักฐานทางประวัติศาสตร์ การลงพื้นที่ตรวจสอบสภาพภูมิประเทศ รวมทั้งตรวจสอบตำแหน่งจากเอกสารโฉนดหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์บางฉบับในบริเวณใกล้เคียง ซึ่งหากหัวย้ายสายทางลากศพมีอยู่จริง ก็ควรจะต้องปรากฏหลักฐานการระบุสถานะเขตของโฉนดหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ว่าติดต่อกับหัวย้ายสายทางลากศพ เพื่อประกอบการพิจารณา จึงจะใช้เป็นหลักฐานยืนยันได้ว่าหัวย้ายสายทางลากศพอยู่บริเวณใด

๓. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรณีตามคำร้องทั้งสองมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ผู้ถูกร้องทั้งสองได้กระทำหรือละเลย การกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้องทั้งสอง กรณีการออก น.ส.ล. ในที่ดินสาธารณะประโยชน์ทุ่งลานโย ไม่ถูกต้องตามที่เป็นที่ดินสาธารณะประโยชน์ และกรณีการดำเนินคดีกับผู้ร้องที่ ๒ ในข้อหาบุกรุก ที่สาธารณะประโยชน์ หรือไม่ โดยมีข้อพิจารณา ดังนี้

๓.๑ บุคคลยื่นมาได้รับความคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินและการสืบมรดก ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓๗^๒ และรัฐต้องบริหารจัดการให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยต้องให้ประชาชนและชุมชนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม ด้วยตามมาตรา ๕๗ (๒)^๓ นอกจากนี้มาตรา ๗๒ (๓)^๔ บัญญัติให้เป็นหน้าที่ของรัฐในการจัดให้มีมาตรการกระจายการถือครองที่ดินเพื่อให้ประชาชนสามารถมีที่ทำกินได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ประกอบกับตัวการระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ข้อ ๑ วรรคหนึ่ง^๕ ได้รับรองสิทธิของทุกคนในมาตรฐานการครองซึ่พที่เพียงพอสำหรับตนเองและครอบครัว

๓.๒ กรณีการออก น.ส.ล. ในที่ดินสาธารณะประโยชน์ทุ่งลานโย ไม่ถูกต้องตามที่เป็นที่ดินสาธารณะประโยชน์

/พิจารณา...

^๒ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๓๗ บุคคลยื่นมาได้รับความคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินและการสืบมรดก

ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

^๓ มาตรา ๕๗ รัฐต้อง

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒) อนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา พื้นที่ บริหารจัดการ และใช้หัวอดให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยต้องให้ประชาชนและชุมชนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมดำเนินการ และได้รับประโยชน์จากการดำเนินการดังกล่าวด้วยตามที่กฎหมายบัญญัติ

^๔ มาตรา ๗๒ รัฐพึงดำเนินการเกี่ยวกับที่ดิน ทรัพยกรรมน้ำ และพัฒนาดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) จัดให้มีมาตรการกระจายการถือครองที่ดินเพื่อให้ประชาชนสามารถมีที่ทำกินได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

ฯลฯ

ฯลฯ

^๕ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

ข้อ ๑ วรรค ๑. รัฐภาคีแห่งกติกานี้รับรองสิทธิของทุกคนในมาตรฐานการครองซึ่พที่เพียงพอสำหรับตนเองและครอบครัว ซึ่งรวมถึงอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัยอย่างเพียงพอ และสภาพการครองซึ่พที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง รัฐภาคีจะต้องดำเนินขั้นตอนที่เหมาะสมเพื่อประกันการทำให้สิทธินี้เป็นจริง โดยรับรองความสำคัญอย่างแท้จริงของความร่วมมือระหว่างประเทศบนพื้นฐานของความยินยอมโดยเสรี

พิจารณาแล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๒๐ กำหนดให้คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดแนวทางการจัดที่ดินเพื่อให้ประชาชนมีที่ดินสำหรับอยู่อาศัยและหาเลี้ยงชีพตามควรแก้อัตภาพ สอดคล้องกับนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศไทย สงวนหรือหงห้ามที่ดินของรัฐ ซึ่งมีได้มีบุคคลใดมีสิทธิครอบครองเพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน จากการณ์ที่ผู้ร้องที่ ๑ ร้องเรียนหน่วยงานของรัฐว่าออก น.ส.ล. ในที่ดินสาธารณะประโยชน์ทุ่งลานโยไม่ถูกต้องตามที่เป็นที่ดินสาธารณะประโยชน์นั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่า สำนักงานที่ดินจังหวัดพัทลุงได้ใช้เอกสารจากทะเบียนที่สาธารณะประโยชน์มณฑลนครศรีธรรมราช ปี ๒๔๗๕ ที่เป็นต้นฉบับดังเดิมในการรังวัดสอบเขตเพื่อออก น.ส.ล. ส่วนกรณีการจัดตั้งและก่อสร้างมหาวิทยาลัยของผู้ถูกร้องที่ ๒ นั้น ก่อนจะเริ่มการก่อสร้างมหาวิทยาลัย ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้จ่ายค่าชดเชยให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ และกันพื้นที่ ๓๐๐ ไร่ เพื่อจัดสรรงบประมาณที่ทำกินให้แก่ประชาชนแล้ว รวมทั้งได้จ่ายค่าชดเชยสิ่งปลูกสร้าง ผลอาสิน และค่าหักร้างถางพง ให้แก่บิดาของผู้ร้องที่ ๑ เมื่อปี ๒๔๔๑ และจัดสรรว่าดินให้ ๒ ไร่ ในหมู่บ้านทุ่งลานโยพัฒนาแต่ผู้ร้องที่ ๑ ไม่ได้ย้ายหรือเข้าทำประโยชน์ในที่ดินแปลงที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ จัดสรรห้า ยังคงอาศัยและทำประโยชน์อยู่ในที่ดินเดิม จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจแล้ว กรณีจึงไม่อาจรับฟังได้ว่ามีการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นกรรมเมิดสิทธิมนุษยชน

๓.๓ กรณีการดำเนินคดีกับผู้ร้องที่ ๒ ในข้อหาบุกรุกที่สาธารณะประโยชน์

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามที่ผู้ร้องที่ ๒ กล่าวอ้างว่าทำกินอยู่ในที่ดินที่ได้รับการจัดสรรให้ทำกินมาตั้งแต่ปี ๒๔๔๑ บริเวณหมู่ที่ ๓ ตำบลบ้านพร้าว อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง เนื้อที่ ๗ ไร่ โดยอ้างว่าที่ดินของตนเป็นที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม แต่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ในการครอบครองซึ่งก่อนที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ จะดำเนินคดีกับผู้ร้องที่ ๒ ในข้อหาบุกรุกที่สาธารณะประโยชน์ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้จ่ายค่าทดแทนที่ดินที่ถูกเวนคืนให้กับบิดาของบรรยายผู้ร้องที่ ๒ รวมทั้งได้จัดหาพื้นที่ใหม่ให้กับผู้ร้องที่ ๒ ใน การอยู่อาศัย และผู้ร้องที่ ๒ ได้ใช้เป็นที่ทำกินเรียบร้อยแล้ว จึงไม่อาจรับฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ มีการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นกรรมเมิดสิทธิมนุษยชนเช่นเดียวกัน

/๓.๔ อาย่างไรก็ตาม...

๔ ประมวลกฎหมายที่ดิน

มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ควบคุมการจัดที่ดินตามประมวลกฎหมายนี้รวมทั้งให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดแนวทางการจัดที่ดิน เพื่อให้ประชาชนมีที่ดินสำหรับอยู่อาศัยและหาเลี้ยงชีพตามควรแก้อัตภาพ และสอดคล้องกับนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศไทย

(๒) สงวนหรือหงห้ามที่ดินของรัฐซึ่งมีได้มีบุคคลใดมีสิทธิครอบครองเพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน

๓.๔ อย่างไรก็ตาม แม้ไม่อาจรับฟังได้ว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ กระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนในกรณีตามคำร้องที่ ๗๐/๒๕๖๔ เนื่องจากได้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจแล้ว แต่ในกรณีการระบุตำแหน่งของหัวย้ายสายทางลากศพ ซึ่งเกี่ยวข้องกับอาณาเขตที่ดินของผู้ร้องที่ ๑ และบริเวณพื้นที่พิพากยังไม่มีความชัดเจน โดยผู้ถูกร้องที่ ๑ เคยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีการร้องเรียนว่ามีการกำหนดตำแหน่งหัวย้ายสายทางลากศพไว้ไม่ตรงตามหลักฐานทางทะเบียน แต่ผู้ร้องที่ ๑ และประชาชนผู้ได้รับผลกระทบไม่มีส่วนร่วมในคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว อีกทั้งต่อมาที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้มีมติให้ชะลอการดำเนินงานไว้ก่อน จึงทำให้ยังไม่สามารถสรุปได้ว่าตำแหน่งหัวย้ายสายทางลากศพตั้งอยู่บริเวณใด ประกอบกับผู้ทรงคุณวุฒิของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาจากแผนที่ภาพถ่ายทางอากาศย้อนหลัง รวมทั้งระยะที่ปรากฏในทะเบียนที่สาธารณรัฐโภัยชนแล้วมีความเห็นว่า หัวย้ายสายทางลากศพอยู่เหนืออื่นไปจากแนวเขตด้านทิศเหนือที่ปรากฏใน น.ส.ล. “ทุ่งลานโยธาสาธารณรัฐโภัยชน” เนื่องจากการตรวจสอบแผนที่ภาพถ่ายทางอากาศย้อนหลังพบว่า มีร่องรอยของลำหัวในบางช่วงบางปี แต่บางปีก็ไม่ปรากฏว่าหัวย้ายสายทางลากศพออยู่ในตำแหน่งใด จำเป็นต้องมีการสำรวจหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม โดยการศึกษาจากเอกสาร หลักฐานทางประวัติศาสตร์ การลงพื้นที่ตรวจสอบสภาพภูมิประเทศ รวมทั้งตรวจสอบตำแหน่งจากเอกสารโฉนดหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์บางฉบับในบริเวณใกล้เคียง จึงจะทำให้ทราบตำแหน่งของหัวย้ายสายทางลากศพที่แน่ชัด และพิสูจน์ข้อเท็จจริงได้ว่า ที่ดินของผู้ร้องที่ ๑ ตั้งอยู่ด้านบนหรือด้านล่างของหัวย้ายสายทางลากศพ จึงเห็นควรมีข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อผู้ถูกร้องที่ ๑ เพื่อดำเนินการต่อไป

๔. มติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคราวประชุม ด้านการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๓๓/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๖ จึงมีมติว่า กรณีการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) “ทุ่งลานโยธาสาธารณรัฐโภัยชน” ไม่ถูกต้องตามทะเบียนที่ดินสาธารณรัฐโภัยชน และกรณีการดำเนินคดีกับผู้ร้องที่ ๒ ในข้อหาบุกรุกที่สาธารณรัฐโภัยชน ยังไม่อาจรับฟังได้ว่าผู้ถูกร้องทั้งสองมีการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่ให้เสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อผู้ถูกร้องที่ ๑ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๓) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๓) ประกอบมาตรา ๔๒ โดยให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตำแหน่งของหัวย้ายสายทางลากศพ โดยคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ต้องประกอบไปด้วยตัวแทนประชาชนในพื้นที่ ตัวแทนองค์กรภาคประชาชน ภาคประชาชนสังคม

และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบมีส่วนร่วมดำเนินการ ได้ข้อเท็จจริงที่ครบถ้วน และสามารถระบุตำแหน่งของหัวย้ายสายทางลากศพได้อย่างถูกต้อง

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวพรประไพ กาญจนรินทร์

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางปรีดา คงแป้น

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมาลินี

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวศยามล ไกยูรวงศ์

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวปิติกาญจน์ สิทธิเดช

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นายวสันต์ ภัยหลีกเลี้ยง

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวสุวัตรา นาคะพิว

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ